

در آستانه سال نو خاوران گلباران شد

روز جمعه ۲۸ اسفند ماه، خانواده های جانبختگان سال ۶۷ به همراه عده کثیری از مردم بخصوص جوانها که حضورشان بطرز چشمگیری محسوس می شد در خاوران گرد هم آمدند.

که این حرف شدیدا جمعیت را تحت تاثیر قرار داد و صدای حق گریه همه بلند شد. برخی از خانواده ها به یاد عزیزشان سنگی گذاشته اند و روی آن فقط نام، طلوع (تاریخ تولد) و غروب (تابستان ۶۷) را حک کرده اند. چیزی که امسال بیش از هر چیز دیگر توجه همگان را جلب می کرد حضور جوانانی بود که سرودها و ترانه ها را بطور دسته جمعی می خواندن که این برنامه یکی با شکوهرترین برنامه ها بود. تعدادی خبرنگار از صحنه های مختلف عکس می گرفتند و برخی گزارش تهیه می کردند. همچنین یاد چندین تن از مادران و پدران این جانبختگان که طی سال گذشته فوت کرده بودند گرامی داشته شد. مطالبی در مورد مسائل مختلف از جمله روز زن خوانده شد که از همه مهمتر مطلبی بر ضد جنگ و جنگ طلبی بود که با ابراز احساسات تمام حاضرین مواجه شد. از برنامه های جالبی که امروز پیشنهاد شد، دیدار از خانواده های جانبختگان در ایام نوروز است.

سراسر خاک خاوران غرق در گل شده بود بطوری که زمین دیده نمی شد. از چند روز قبل خانواده ها با دانه های سبزه در مرکز خاوران نوشته بودند "یادتان گرامی باد" و این نوشته که امروز سبز شده بود جلوه خاصی به این خاک داده بود. دور تا دور خاوران کاج کاشته شده است. عکسهای جانبختگان در میانه این خاک نهاده شده بود و خانواده های دورتا دور آن گرد آمده بودند. بعضی از مادران سفره هفت سینی چیده بودند و همگی سبزه ای را که به یاد عزیزان شان سبز کرده بودند در کنار عکسهای آنان گذاشته بودند. همگی با شیرینی و شکلات از هم پذیرای می کردند. مادری می گفت از اینکه اینهمه جمعیت آمده خوشحالم چون سالها زیادی زحمت کشیده ایم در سرما و گرما اینجا آمدیم و نگذاشتیم که یاد این جگرگوشه هامان فراموش شود، امروز اگر بمیرم مطمئنم که این جوانها نمی گذارند خون این عزیزان پایمال شود. پدر پیری رو به جوانها کرد و گفت شاید من تا سال دیگر نباشم شما را به جان عزیزان تان نگذارید یاد این نونهالان ما فراموش شود داغشان خیلی برای ما سخت بود،

هشتم مارس روز جهانی زن خجسته باد

۸ مارس روز جهانی مبارزه علیه ستم جنسی، روزیستادگی در برابر رژیمی که با تکیه بر مقدسات دینی حفاظت مستحکمی برای حاکمیت مردسالاری بنا کرده است، روز رزم مشترک برای دستیابی به برابری دو جنس، روز همستگی با زنان، به همه انسان های مبارزو آزاد اندیش خجسته باد. ۸ مارس فرصتی است تا بار دیگر بیدادی که بر ۵۰ درصد مردم ایران روا می شود و اجحافات که در سایه حکومت مردسالار جمهوری اسلامی بر زنان کشورمان اعمال می شود، گوشزد کنیم و همزمان مقاومت و ایستادگی نوید بخشی که در برابر این بیدادگری هابر پا شده است، یاد آور شویم. در سالی که گذشت جنبش زنان یکی از جنبش های اجتماعی فعال کشورمان بود. فعالیت سازمان های مستقل زنان در رابطه با زلزله بم، تلاش های زنان فمینیست علیه قانون سنگسار و اعدام زنان، همایش صدها سازمان غیر دولتی زنان در رابطه با خشونت های خانگی و خشونت های اجتماعی، فعالیت ۱۶۰۰ ویلاگ و تعداد بیشماری سایت های زنان، برگزاری سخنرانی ها و تجمع زنان، افزایش نشریات، کتب، سینما، تاتر، نقاشی و... تبلور حرکت زنان روشنفکر و سکولار در سال گذشته بوده است. به میزانی که اعتراضات زنان علیه این ستم و بیداد رشد کرده است به همان اندازه فشار بر روزنامه ها و ویلاگ های زنان افزایش یافته است. البته زنان در این سال به امتیازاتی نیز دست یافته اند. به شرطی که از مهریه خود بگذرند از حق طلاق برخوردار شده اند!! بحث سقط جنین قانونی، بحثی عمده شده است. به مدت زمان حضانت فرزندان دختر از سوی مادر چند سالی دیگر اضافه شده است. در حالی که از سوی مسئولان دولت، خانه های امن برپا شده است، اما در چهاردیواری این خانه های فحشای قانونی دامن زده شده است. سن قانونی ازدواج دختران بالا رفته است و... با وجود این عقب نشینی های بسیار کوچک حکومت، دامنه فشار بر زنان بسیار وسیع و تحمل آن برای آنان فوق العاده دشوار است. خود کشی و خودسوزی زنان، فرار از خانه، فحشاء و... شکلی از مقاومت منفی در برابر این اجحافات و ساختار پدر سالارانه موجود در ایران بوده است. در سال گذشته تعداد زنانی که از زور تحمل درد و مشقت و خشونت و آزار های جنسی، خود و کودکانشان را به کام مرگ فرستاده اند افزایش یافته است. آمار دخترانی که به لحاظ آزار های خانواده سنتی، فقر، عدم آموزش، بیکاری، نبود امکانات کافی برای جوانان، اعتیاد پدر، آرزوی زندگی بهتر، زیستن بدون ترس و... به خیابان ها پناه برده اند دو برابر گشته است. تعداد زندانیان زن در این سال رشدی صعودی داشته و پدیده حراج دختران و تجارت زنان به کشور های مجاور در مناطق مرزی گسترش یافته است. شمار زنانی که با فروش پیکرشان به دنبال سراب آرزوهای خود سرگردان شده اند و همچنین زنان سرپرست خانواری که برای سیر کردن شکم فرزندان خود به تحمل نیاز های حیوانی انواع و اقسام مردان ناشناس تن داده اند افزون گشته است. رنج این زنان فریاد خاموش شرف انسانی است. هشت مارس در حقیقت روز مبارزه برای رفع این ستم ها و صدای رسای این فریادها است. تا زمانی که دین با دولت عجین است زن ستیزی و ستم های جنسیتی به شدت خود باقی است. شعار جدائی دین از دولت اولین گام مبارزه در راه خلاصی زن از بند های متحجر پدرسالاری است. از اینرو اولین شرط مبارزه برای رفع خشونت از زنان ایجاد جامعه ای سکولار است. تقسیم عادلانه ثروت های اجتماعی پیش شرط جامعه ای است که در آن امکان تسلط پدر سالاری می تواند به تدریج از میان برداشته شود. فقر اولین قربانیان خود را از میان زنان و کودکان می رباید. فحشاء، خودسوزی، فرار از خانه، اعتیاد، قتل و دزدی اولین بیماری های تقسیم ناعادلانه ثروت های اجتماعی است.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران بر این باور است که مبارزه برای استقرار دموکراسی بدون مبارزه پیگیر برای طرد فرهنگ و مناسبات پدر سالارانه به سرانجام نخواهد رسید. ما به سهم خود خواهیم کوشید در سنگر مبارزه علیه آداب سنن ارتجاعی مرد سالارانه به تلاش های خود ادامه دهیم. باین امید که مبارزه مشترک همه انسانهای آزاده برای ریشه کن کردن این بی عدالتی از درون خانه و محله و شهر و کشورمان آغاز و با پیگیری به بار نشیند. با این آرزو ۸ مارس بر همه زنان و مردان آزاده خجسته باد

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۸ اسفند ۱۳۸۳ - ۸ مارس ۲۰۰۵